

Nr 610.

Av herr **Svensson** i Ljungskile, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 303, angående prisreglerande åtgärder på jordbrukets område m. m.*

Vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition angående priset på jordbrukets produkter uttalade riksdagen förra året att en höjning av producentpriset på lantsmör vore befogad. Statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet uttalar också i årets proposition i samma ämne, att en sådan höjning i och för sig vore önskvärd.

Att en sådan höjning ändå inte kommit till stånd beror, såsom framgår av en utredning vilken relateras på s. 68—69 i propositionen, på att man befarar att ett höjt pris skulle medföra missbruk av bestämmelserna genom att mejerismör utbjödes som lantsmör. Det är möjligt att så kunde ske i något enstaka fall. Som regel torde dock dessa småbrukares moraliska uppfattning förbjuda dem att på dylika vägar söka öka sin inkomst. Att vägra det stora flertalet en berättigad och välbehövlig prisförbättring därför att någon enstaka person kan tänkas försöka missbruka bestämmelserna är föga tilltalande.

Så länge ransoneringen består finnas ju för övrigt mycket små möjligheter att komma över smör, och vad som därpå kan vinnas svarar inte mot de risker, som följa med ett missbruk av bestämmelserna. Det borde därför enligt min mening inte vara omöjligt att i viss utsträckning tillmötesgå riksdagens i fjol uttalade önskan. De jordbrukare det här gäller, och inte minst deras husmödrar, ha så stora svårigheter att kämpa med att en ökad hjälp vore i hög grad motiverad. De bliva ändå missgynnade i förhållande till dem, som kunna lämna sin mjölk till mejerierna.

Med hänvisning till ovanstående hemställas,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 303 måtte uttala sig för att lantsmörsbidraget höjes med 20 öre till 50 respektive 75 öre pr kg samt att anslaget för detta ändamål höjes i erforderlig grad.

Stockholm i maj 1945.

Wald. Svensson.